

# קבית

שבועון קבוצת יבנה



י"ג בניסן תשפ"א - (26.3.21)



פריחה ביבנה. צילם: נתן גזטי

שְׁמֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעֲשֵׂיתָ פֶּסַח לַה' אֶ-לֵהִיךָ

(דב' טז, א)

פר' צו, שבת הגדול

כניסת השבת - 18:34 צאת השבת - 19:34

1450



היא תשובה שמבהירה את היסודות של השיח, ומאפשרת לו להתחיל לגבש את עמדתו.

מיהו שאינו יודע לשאול? זהו אותו מי שלא מבין שישנו שיח בכלל בנושא, וממילא לא מביע עניין להיות חלק ממנו. על כן, ביחס אליו אומר בעל ההגדה יש לגשת בהזמנה, ולהציג לו את קיומו של השיח ולפתוח עבורו פתח להצטרפות.

מבין התשובות הניתנות לארבעת הבנים, התשובה המעניינת ביותר, בעיניי, היא זאת הניתנת לרשע. הוא היחיד שמקשה על השיח. כמה קל היה לומר לו "קום ולך. אל תהיה פה". למחוק את עמדתו, או אולי למחוק אותו ולהוציא אותו מהשיח אחת ולתמיד (מה שנקרא בשפת הפייסבוק "אנפרנד" – הסרת חברות). מחבר ההגדה בוחר באפשרות אחרת.

הוא בוחר בתשובה שתאתגר את הרשע, אך בשום פנים לא תדחק אותו החוצה. הוא ממשיך להסב ליד השולחן. הסיבה לכך, לעניות דעתי, היא פשוטה אך עמוקה: להיות חלק מהשיח זה תנאי בסיסי לגאולה. מי שדוחק מהשיח את זה שמאתגר אותו, לעולם לא יוכל להיגאל מטעויותיו. חג הפסח, הלוא הוא חג האביב, סימן להתחדשות. לא ניתן להתחדש מבלי להיות פתוח אל מה שמחוצה לי. עוד סבב בחירות, אשר כרגיל מאופיין בפילוג לא מועט, ברצוני לאחל לכולנו שנדע להסתכל על מי שאיננו בדעתנו, לא כפי שהתרגלנו לחשוב על הרשע, לא כאחד שיש להוציא מהשיח, אלא בתור מי שאנו רוצים וצריכים להמשיך להיות איתו בשיח על מנת שכולנו נוכל להתחדש ולצמוח.

משמעות המילה "הגדה" מרמזת על כך שהפעולה המרכזית שאנו עומדים לעשות ביושבנו לשולחן הסדר הינה פעולה של שיח. משום כך, ברצוני להתייחס אל אחד מהקטעים החביבים עלי בהגדה, אשר אני רואה בו דוגמא ומופת להתנהלות בשיח: "כְּנִגְד אַרְבָּעָה בָּנִים דְּבָרָה תִּזְרָה. אֶחָד חָכָם, וְאֶחָד רָשָׁע, וְאֶחָד תָּם, וְאֶחָד שָׂאִינוּ יוֹדֵעַ לְשֹׂאֵל. וגו'"

אני רוצה להציע שהכותרות שניתנו לבנים – חכם, רשע, תם ושאינו יודע לשאול – הן הכרעות סובייקטיביות. משמע, לכל אחד יש את החכם, רשע, תם ושאינו יודע לשאול מנקודת מבטו. על כן, כל כותרת כזאת מייצגת בעיניי עמדה ביחס לשותפות האדם בשיח המתנהל.

מיהו החכם? זה כמובן מי שבדעתי, חושב כמוני ומחזיק בערכים שלי. השיח איתו תמיד נעים ומפריה, ותשובותיי לשאלותיו, ותשובותיו לשאלותיי מותירים את שנינו באיזון. תענוג לנהל איתו שיח. לכן תשובת בעל ההגדה לבן זה היא המשך לקו אותו החל בשאלתו.

מיהו הרשע? זה מי שדעותיו מנוגדות לעמדותי. השיח איתו מלווה בחוסר איזון, בקושי, ובניסיון שתהיה יד מי מהצדדים על העליונה. לכן התשובה הניתנת לו היא מאתגרת, היא תשובה המאלצת אותו לבחון את עמדותיו, את זהותו, ואת הרצון שלו להיותר בתוך השיח.

מיהו התם? זהו מי שאין לו דעה מוצקה, הוא אפילו לא ממש מבין את נושא השיחה. שאלתו היא הרצון להיכנס לשיח, להבין מה קורה בכלל, וכך להיות חלק. לכן התשובה הניתנת לו

”ואני תפילתי לך ...”

### שבת פרשת צו – שבת הגדול (שעון קיץ)

18:34 - הדלקת נרות

18:49 - תפילת מנחה - קבלת שבת

\*\*\*\* מניין ראשון בשבת בבוקר בבית הכנסת - לא יתקיים

\*\*\*\* בשבת ובחג ראשון - לא תתקיימנה תפילות במניין המרכזי

08:00 - תפילת שחרית בבית הכנסת ובמניין הקשתות

10:18 - סוף זמן אכילת חמץ

13:30 - תפילת מנחה גדולה

17:15 - תפילת מנחה קטנה

19:34 - צאת השבת - תפילת ערבית של חג

### א' דפסח (יום ראשון)

\*\*\*\* מניין ראשון בבוקר בבית הכנסת - לא יתקיים

08:30 - תפילת שחרית בבית הכנסת ובמניין הקשתות

13:30 - תפילת מנחה גדולה

17:15 - תפילת מנחה קטנה

19:35 - צאת החג - תפילת ערבית, ספירת העומר.

### בימי חול המועד

07:00, 05:45 - תפילות שחרית ומוסף - בבית הכנסת

08:00 - מניין נוער - בדשא המניין המרכזי

18:55 - תפילת מנחה וערבית - בבית הכנסת



שבת שלום וחג שמח!

מלך טוב!!

\* לדליה ועובד הקשר ולמלכה הקשר, להולדת הנכדה / הנינה,

בת לחיה ועשהאל.

\* למלכה הקשר להולדת הנין, נכד לעפרה ודורון הקשר, בן לרננה וסער.



הסדר בקצב שלנו, בהתאמה מלאה לילדים שלנו ולמשפחה שלנו בכלל, עם זרימה על נקודות שמעניינות, אותיות, ודילוג על חלקים שפחות. עם זמן לצחוקים ובלי לחץ מגורמים אחרים. ידענו שאנחנו במלחמה בנגיף, אז כולם היו מגויסים. פשוט נהנינו. מהביחד, מהסדר הדומה אבל קצת שונה, מהמוזרות. בפעם הראשונה שמישהו הסתכל בשעון, עברו כבר שלוש שעות, ולא האמנו. סיימנו את הסדר באחת וחצי אחרי חצות, כשכולם היו בעניינים עד הסוף. למדנו, שרנו, צחקנו מלא. היה כיף, ובספק אם יחזור, כי הסבב המשפחתי קורא. וטוב שכך... פסח הוא חג של משפחה מורחבת.

ליל הסדר של השנה שעברה היה מוזר ונפלא. בכל שמונה עשרה שנות נישואינו וגם לפני כן, מעולם לא היינו בליל הסדר ללא המשפחה המורחבת. אמנם היא לא גדולה כל כך, משני הצדדים, אבל פסח הוא חג של משפחה. ובהתאמה, מעולם גם לא ערכת סדר לבדי. תמיד היה מישהו אחר שהיה אחראי על זה. אבל הקורונה לא התחשבה בכל אלו והשאירה אותנו לחגוג את החג לבד, בלי משפחה, חברים, שכנים לחלוק איתם את המעמד. מוזר, כבר אמרתי? אז למה נפלא? כי זה היה ליל הסדר הכי טוב בעולם!! ישבנו לשולחן קצת בחשש מהמצב החדש וכמובן גם בהתרגשות, והתחלנו את

### "קִרְבָּה שְׁנַת-הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה" (דב' טו, ט)

#### שמיטה רעיון למעשה

יום עיון בחול המועד פסח, יום שני ט"ז בניסן 29.3 במשטח

בואו בשמחה - ועדת חינוך וצוותי החינוך

9:45 - התכנסות וכיבוד קל

10:00 - שמיטה - הזמנה לתיקון האדם והחברה / עו"ד רות קלך, עמיתה במכון למנהיגות הלכתית של רשת אור תורה סטון.


10:30 - ביתי אינו מבצרי - שמיטה כתודעה פנימית / הרב איתמר חייקין ראש מכינת "רוח השדה"

11:00 - הצגה של כיתות ה' ו' ולאחריה לימוד מבוגרים וילדים (א' ו')

### דרכי צלחה!

מזל טוב ושפע ברכות לאריאל ועדי גוטליב, עם הולדת בנם - אליה. 

אריאל התחיל השבוע שירות קבע בשריון, ויוצא עם משפחתו הצעירה לעצמאות כלכלית מחוץ ליבנה.

בהצלחה רבה לניר גדיש שהתגייס השבוע לגולני - צאתך ושובך בשלום. 

ואחרון חביב - ישר כח גדול ליובל פרל, שסיים מסלול בגולני כמצטיין מחזור! 

דא'ם בכט ואוהמיט, וצדת הצ'צ'ריט

# קצרים

ק. הילה

מוצא משהו שטוב לו. ואני מרגישה זכות להיות במקום שמאפשר נתינה. לפעמים קשה לי לזרוק דברים ויש הצטברות, אבל אז פתאום מגיעות בקשות נדירות ומיוחדות, ואני שולפת בדיוק את השרוך או את האבזם המבוקש". "ולמי תורמים בגדים?" "יש עמותות קבועות, וגם לא מעט בקשות פרטיות של משפחות. אבל יש גם לא מעט ביקוש של חברים ואחרים, לשימוש השוטף. ואם כבר אנחנו מדברות, כתבי, שהזמינות שלי בשעות פתיחה רשמיות היא מוגבלת, אבל אני נענית במידת האפשר לפניות גם מחוץ לשעות הרשמיות". ועכשיו לאתגר: מיצאו בתמונה הבאה את ליאורה.



לכל מקום יש שם שנתן לו עובד מסור, מקום שהפך לביתו השני, מקום בו עשה הכל כדי לתת את השירות הנעים ביותר ואת העבודה המקצועית ביותר. **עובדי ענף הבגד נפרדו השבוע** מארבעה עובדי הענף שהיו חלק בלתי נפרד מהמקום: **לאה אפרתי, שרה ברוכי, תמרה גלס ומרדי ריין**. ההוקרה לה זכו באירוע תועדה בוידאו, ונאחל לכל אחד את המקום הבא ואת התוכן שיגרום ל/ה להרגיש בו בן בית.

כמדי ערב פסח, פקדה ק' את "יז שניה", ומצאה את ליאורה ספונה בין ערימות הבגדים והשקיות. "ליאורה, איך את מסתדרת עם כל הערימות האלו?" תמרה. ליאורה: "לאט ובסבלנות, ויודעת שבסוף התקופה עוברת. בתקופה הזאת אני תורמת הרבה יותר פריטים, ובקרוב, בחילופי העונות, אפנה פריטים. אגב, אם כבר את כותבת, צייני בבקשה ששערות בע"ח וריח סיגריות על בגדים - זה לא כיף, והזכירי שרצוי להוריד סימון". "ליאורה, את אוהבת את מה שאת עושה?" ליאורה: "מאוד. כיף לי, ואני שמחה שזכיתי לעבוד במה שאני אוהבת". "בעצם, מה עושה לך את זה?" ליאורה: "תחושת ההפתעה. תמיד אהבתי למצוא מציאות. אני מאושרת כשמישהו



במפגש "צוותא"



הופתענו לראות ארוחת בוקר מושקעת באופן מיוחד, בעת ביקורנו בניחוח אבלים אצל משפחת עפרוני. " הלימונים הכינו" הסבירו לנו. בירור קצת יותר מעמיק העלה, שמפגשי ה"צוותא" של הלימונים עם ותיקי יבנה הולידו מערכת קשרים חמה במיוחד בין שתי קבוצות הגיל. עוגה שעוברת מחברה/ ותיקה ללימונית צעיר/ה, או בכיוון ההפוך, היא תופעה לא נדירה בכלל. הלימונים הם שיזמו את המחווה המרגשת הזו. נגע ללבנו.

## משולחן תרבות

**"מאתה רבה, אביה ה'א' פסח בא"**



ביום שלישי, י"ז בניסן (30.3), יתקיים טיולון משפחתי בסביבתנו

הקרובה, לאיזור נוה מבטח.

יציאה רגלית (עם עגלות) - בשעה 16:00, סמוך

למפעל השעונים.

בתוכנית: הליכה קצרה, פעילות פיינטבול וחץ וקשת,

פעילות יצירה לילדים הצעירים, וכיבוד קל במהלך הטיול.

מוזמנים בהנאה!



ביום רביעי, י"ח בניסן (31.3) בשעה 18:00, מופע לכל המשפחה! "הקליינע

מענטשעלעך" - (מיידיש - אנשים קטנים) להקת מוזיקאים צעירים

שמנגנים מוזיקת כלייזמר יהודית שמחה, בעיבודים חדשים

ומרעננים. והניגונים - שמחים ומרגשים.

במהלך החג מוצגת בלובי חדר האוכל תערוכת ציורים

של חברינו בחוג הציור.



נאחל לכולנו חג פסח כשר ושמח, וימי אביב בריאים ומשמחים.

**וצדת התרבות**

## מה קורא בספרייה? / אסתר ויהודה יוסף

### ספרי ציון חדשים

ארץ מובטחת / ברק אובמה.

כשאלוהים היה צעיר / יוכי ברנדס.

ניידים ונייחים, מאבקן של האליטות כנגד הדמוקרטיה הישראלית / גדי טאוב.

על סף החיים / דפנה מיתר.

המרדף אחר הזיכרון / גיוזף ג'בלי.

חי במלחמה, עיתונאי תחת אש / רון בן ישי.

לעיניך בלבד, סודות, הדלפות וחשיפות / שמעון שיפר.

ימים באים, מעגל השנה / סיון רהב מאיר.

האמנם נרצח פעמיים? פרשת קסטנר בראייה מחודשת / אלי ריכנטל.

ספינת העבדים, היסטוריה אנושית / מרקוס רדיקר.

להתחיל עם למה, כיצד מנהיגים גדולים מעוררים השראה לנקוט פעולה / סיימון סינק.

גיבורים שלנו / אלידע בר שאול.

קמלה האריס, בדרך שלה / דן מוריין.

### ספרי קריאה חדשים

צעדים קטנים של אהבה / קתרין סנטר.

אל תשקר לי / גרג הורביץ (מתח).

אדמה אמריקאית / ג'נין קאמינס.

המסע של צילקה / הת'ר מוריס.

(... על סיפור אמיתי).

כל הפרחים בפרו / שרה ג'יו.



הרשימה חלקית, ויש עוד ספרים חדשים. אנו שמים בשמחה לחברים ספרים בתאי הדואר, אך ממליצים לכם בחום, לבוא לבית עקד, להתרשם, לבחור ספר כלבבכם, וליהנות מחוויה אחרת.

*חן אביב שנה וקריאת איתנה*

### תוצאות בחירות 23.3.21 קבוצת יבנה

6	מרצ	מרץ	175	ב	ימינה
3	יז	כלכלי-זליכה	54	מחל	ליכוד
3	שס	ש"ס	48	פה	יש עתיד
2	ג	יהדות התורה	48	ת	תקוה חדשה
2	ר	בריאות	42	כן	כחול לבן
1	ל	ישראל ביתנו	33	אמת	עבודה
1		פתק לבן	26	ט	הציונות הדתית
444		סה"כ מצביעים			



## הערות קצרות בנושא תקנון עבודת נוער / זאב ספראי

קהילה כזאת או אחרת יש בכל מקום. המונח 'קהילה' מבטא זיקה חברתית, אולי גם ייחוד ערכי או תרבותי מסוים. אנחנו לא סתם 'קהילה', אלא יחידה שהיא חברתית, יחד עם שותפות כלכלית. יש לכך מינוח מקובל. כן, נישתם נכון, קוראים לכך 'קיבוץ'. בואו נחזור לשם האמיתי. לאחרונה הצטרפה אלינו חברה חנינית חדשה בשם "ק. הילה". ובכן ק. הילה, אנא שקלי להחליף את שמך בשם אחר, חניני לא פחות.

מה ההבדל בין 'מזכיר' ל'מנהל'? לא בעמדת הכת. סטלין היה המזכיר הראשון של המפלגה, לא יותר מזה. אבל מזכיר הוא מונח המבטא שוויון ומשדר שיתוף פעולה מתוך אחווה וחברות, והיעדר היררכיה. 'מנהל' מבטא שלטון. בפועל, ה'מנהלים' שלנו אינם מנהלים. הם חברים שנבחרו לתפקיד זמני, חשוב ואחראי. "ההנהלה המתאמת" היא לא רק מתאמת, היא מנהלת (ראו למשל את תהליכי ההחלטות בנושא תקנון עבודת נוער). אז בואו נחדול מהשמות החדשים, המבטאים תרבות ניהול שונה משלנו. יש לנו כרגע מזכירות כללית (סתם 'מזכירות'). יש מזכיר חברתי (ומזכירות חברתית), ויש מזכירת משק, ומזכיר כלכלי.

אני יודע שבתקנון כתוב אחרת, אך תקנון ניתן לשנות (ראו הסעיף הראשון שהעליתי), ובעיקר אפשר לשנות את השפה העילגת שרכשנו לנו, בהשפעות מן החוץ.

על החתום: קי.בוץ.

א. באספה שאלו חברים מה עמדת קבוצת יבנה כלפי עבודה 'שחורה' בחוץ, בשכר? ותהו, כאילו התשובה לשאלה זו אינה ברורה. ובכן, למען הבהירות, קבוצת יבנה הנוכחית מתנגדת לעבודה בשכר. זה פשוט ונובע מתקנון ההתאגדות המשקף את ערכינו, וגם מחוקי מדינת ישראל בנושאי מיסוי וביטוח. גם התקנון שהוצע ושהדיון בו נפסק, רמז לכך. עבודה בחוץ הוצגה כ'בעיה', שבשבילה אנו מוכנים אפילו לשלם שכר ישיר לבנינו. אבל הצעת התקנון כשלה, בהתעלמות מעובדה זו. עבודה בשכר בחוץ אסורה לחברי קיבוץ ול'יתלויים בהם' (זה המינוח המשפטי). ייתכן כמובן שבעתיד נשנה את ערכי הקיבוץ, אך כרגע המצב ברור, אין מקום לגמגום הקיבוצי בנושא.

ב. לדעתי, הטיפול בנושא עבודה בשכר בחוץ, מסור כולו בידי ההורים. קטונתי מלייעץ כיצד לחנך. חנוך לנער לפי 'דרכו'. דרכו של האב / האם, ודרכו של הבן. אך דרכו של הקיבוץ ברורה. הורים, אם אתם מאמינים בעיקרון, הגידו אותו לבנותיכם ולבניכם החביבים.

ג. כוחה של שפה.

בעקבות המבנה החדש, השפה השתנתה. קהילה במקום קיבוץ, הנהלה במקום מזכירות. אפשר במקום ??? אין הבדל אמיתי בין המונחים, אך בכוחה של שפה ליצור תהליכים. אני מתקומם נגד השינויים הללו.

## דברים לזכרו של רמי עפרוני ז"ל

המגדלור כבה !!!  
המגדלור כבה, ועכשיו יכולים לנוח ולצאת לחופשה : העיפרון, המחק, המדגש,  
העט והנייר.  
המודעה, הכרזה, הטקסט ...  
מטאטא הכבישים והיעה. אבא / סבא רמי הלך לעולמו, ואנחנו - ילדיו, נכדיו  
וניניו, ניצבים המומים וכואבים, אך בטוחים שבכל אחד ואחת מאיתנו נטמעה  
מורשתו של אבא.  
רבים מהציבור היקר שבא לכבד את אבא היום, נעזר בו בעבר, אם בעצה, אם  
בניסוח, אם בהגהה, ועוד ועוד.  
אבא היה פטריוט קיבוצי. מחוייב למקום, לקיבוץ ולמדינה שכל כך אהב. ממנו  
למדנו, ילדיו, לעשות כל דבר, קטן כגדול, מההתחלה ועד הסוף.  
כל פרט ופרט חשוב.  
אבא היה תרבותניק כל חייו, והיה שותף פעיל באירועי התרבות שהופקו בקיבוץ  
בעשרות משנות חייו.  
אהב להופיע על הבמות וכמובן, להצחיק ככל שניתן. המורשת הגדולה שהשאיר  
לנו, ילדיו ומשפחתו, ובטוחים אנו שגם בקיבוצו יבנה, תשמש לנו כעמוד האש  
ותוביל אותנו.  
מורשת של אהבת האדם, אסתטיקה, נקיון וסדר, והכל בחיוד..  
אבא שלנו - פרשת כנפיים ברגע שהרגשת שאתה נטל על יקיריך וכוחותיך אזלו,  
ונלקחו ממך המילים.  
נוח בשלווה. אנחנו נמשיך להדליק בגאווה את אור המגדלור שכבה, ונשמור לך  
על אפרת, באהבה.  
לא ניתן לסיים בלי תודה גדולה למלאכיות בלבן, אורית ודיר מיטל. אין מילים  
לתאר עד כמה אנחנו כולנו מודים לכן ולצוות הבריאות של הקיבוץ, על התמיכה  
והעזרה בשעותינו הקשות.  
ולסיום, תודה ואהבה לאפרת, אשתו היקרה של אבינו, שבחוכמה ורגישות ואהבת  
אמת השתלבה בחיינו, וביחד עם אבא קיימו בית של אהבה לאדם, למוסיקה ולציור.  
תודה מכולנו, ילדיו ובני ובנות זוגם :  
גיל, טל, אבישג, חיליק ועדו.  
שולמית, ליזט, תולי, איציק ויונה.  
האורות כבים, המסך יורד.  
המגדלור כבה.  
עידו עפרוני כתב בשם המשפחה.

## זהו רמי...

### הספד מפי יהודה שריד

מהקיבוץ הדתי, שימשת כעורך "זרעים" של בני עקיבא, ערכת את "מבית" מספר קדנציות, והיית בעל הטור הקבוע ב"עמודים" - "הדשא של השכן".

כמאמין באמנות, היית פעיל מאד בחיי התרבות של הקיבוץ, אם כמרכז תרבות ואם כמפיק בפועל של אירועים גדולים שהיו ביבנה, כמו: "חגיגות ה-30", "היובל" ועוד ועוד. ואיך לא נזכור אותך, כמנחה המיתולוגי של מסיבות ואירועים בקיבוץ שנים רבות? – זה רמי!

היית חבר העוקב בדאגה ובאהבה רבה אחר קיבוצו, חרד לעתידו ואינו חוסך מאמץ להאיר ולעורר, שמא מישחו "נרדם בשמירה", ותמיד "נאה דורש ונאה מקיים" – זה רמי!

22 שנה עבדנו יחד במפעל השעונים.

יושבים כמעט בצמידות, החדר שלי ושלך. הרדיו אצלך, תמיד מכוון למוזיקה קלאסית המתנגנת לה חרש ברקע, כשרמי עצמו - עסוק. עסוק כל הזמן. עסוק באריזה, עסוק בסימון שעונים, עסוק בהבאת שעונים מנתב"ג, או מהנמל.

חרוץ מאין כמוהו. זה רמי!

כל בוקר, פתחת ראשון את שערי המפעל בשעה 05:00, ונשאר עד שאחרון האנשים יצא, ואף פעם לא לפני הסגירה הרשמית, בשעה 18:00. תמיד יכולנו לסמוך עליך. מילה שלך זו מילה. כשצריך, אתה נמצא. אספר לך כאן (ורמי, אל תכעס עלי) שקיבלת מהמזכירות "מילה טובה", ואני

רמי, הילד הירושלמי שהגיע ליבנה לאחר שהתייתם בגיל שלוש מאביו, אשר נרצח בדרך לירושלים ע"י מתנקש ערבי, וזכה להקים כאן משפחה לתפארת עם שולה רעייתו ז"ל וחמשת ילדיהם, המעמידים אף הם דור המשך, כאן בקבוצה ובעין הנציי"ב, כממשיכי הדרך.

ובהמשך, כשאפרת אשתו לצידו, המשיך בעשייה משקית וחברתית מעוררת הערכה והתפעלות.

איש משפחה, איש שעולם הרוח, התרבות והאמנות, ספרות ושירה ובעיקר מוזיקה, היו עבורו עולמות נשגבים ונעלים, וכפי שאומר רַבִּינְדְרָנְת טָאגוֹר: "בנין עולמו האמיתי של האדם, העולם החי של האמת והיופי – זהו תפקיד האמנות".

אבל מעל לכל, איש עבודה, המעורה היטב בחיי הקיבוץ, ושותף פעיל בכל החזיתות.

חבר קיבוץ אמיתי – זהו רמי!

רמי, הצלחת לשלב בין כולם, ובצורה מופלאה.

שימשת דוגמה ומופת לחריצות.

חקלאי במשך שנים בגד"ש, שירד עם חבריו מגרעין "עציון" לשדות שבנגב. ניהלת וריכות את האולפן לעברית, ניהלת את ענף המזון – כאקונום שדאג למזון, אבל דאג גם לאסתטיקה של כל המתחם, שכל כך היה חשוב לך. עבדת תקופה משמעותית במכון התערובת, אותו ניהלת שנים רבות – זה רמי! שימשת כעורך "עמודים" וחבר מזכירות הקבה"ד, כתבת ב"הצופה" את 'מקבץ

"ואמרו: צדיקים אומרים מעט ועושים הרבה. כאברהם אבינו שייעד (ל-3 המלאכים) בפת לחם אחת והביא חמאה וחלב ובן הבקר וג' סאין קמח סלת".

רמי, כמה תחסר לי. בדיוק כשאני הכי צריך אותך. מי יעבור על מה שכתבתי? מי יתקן, מי יוסיף איזו נגיעה שתשפר?

זה היה רמי!

לאפרת ולילדים – שלא תדעו צער!

יהי זכרו ברוך!

### היה שם אחד... / רותם בית אריה

בפסח לפני עשור, הגעתי לקליטה בקבוצת יבנה ואני, עירונית הנדהמת ממקום הימצאה החדש, התימהוני. מדי בוקר, שבימי האביב הקשים ההם היה סגרירי עבורי, הייתי מתפקדת במפעל השעונים לעבודת האריזה. יום יום הייתי מגיעה ומקדימה ב'בוקר טוב', נוכח הנהון קריר מצד אלה הקיבוצניקים, שלא השכילו להכיר בכאבה של נקלטת חדשה, ובזרותה לאורח החיים המקובל בקבוצה.

אבל היה שם אחד. בחור מרשים, שופע חכמה ורגישות פנימית, שהקפיד יום יום לקבל את פניי בחיוך רחב. היה שם אחד שזיהה ודיבר וניחם. אחד ששאל לשלומי, והסביר לי על זה המקום ועל יופיו. היו לנו שיחות לרוב. על קיבוץ ועל עבודה ועל מוסיקה ועל פסיכולוגיה. וכך, יום יום הוא התעניין בעולמי ואני התעניינתי בעולמו. עם הימים, התרחב בעיני יפי עולמו, ותחושת הבית הגיעה. ועם תחושת הבית שהביא אותו האחד, התרחבו חיוכי האנשים בכניסתי למפעל השעונים, הפשירו המבטים והחלו קשרי חיבה להיקשר. היה שם אחד, איש יקר ואהוב ונדיר. רמי עפרוני.

מצטט ממה שנכתב: מילה טובה לרמי על מסירותו ועל התמדתו בעבודה, וכשיוצא לחופשה בגיל 82, עדיין יוצר "חור" גדול במקום עבודתו. זה רמי!

אהבנו אותו מאד.

היכולת שלו להגיד מילה טובה, להתעניין, לדעת מה לשאול, לתת תשומת לב, לעשות מחווה למישהו, זו יכולת שלא כל אחד נחן בה – אבל זה רמי!

ואולי משהו אישי, שיתמצת את האיש. רמי שמע ממני שאני מחפש פורמט מסוים של סידור, שמאד מצא חן בעיני. וכשהתעניין אם כבר השגתי, אמרתי לו: "כשיהיה לי זמן, אטפל בזה". חזרתי בערב לשעונים, ועל השולחן מונח הסידור שכה רציתי. זה רמי! סיימתי תפקיד בוועדה מסוימת, למחרת בחירת הוועדה החדשה, היה מונח על השולחן שלי, פתק קטן ומעוצב ועליו כתוב: "אשריך שצלחת". זה רמי!

אפשר לספר עליך רמי, כל כך הרבה: על חוש ההומור המושחז, על הציניות, על השיעורים הרבים בהם השתתפת, על הוועדות הרבות בהן כיהנת, על ועדת המורשת, שאתה עדיין חבר בה ותרמת בה כל כך הרבה, על הקפדתך להגיע לכל אסיפת חברים, על היותך חבר בנשיאות האספה שנים כה רבות, על דמותך הכל כך משמעותית בחיינו הקיבוציים, על המאמרים הרבים שכתבת ל"מבית", והאחרון שבהם בשבת זו! אבל שמעתי ממשפחתך שהשארית להם הוראות מדויקות וביניהן, שההספד חייב להיות לא קצר, אלא קצרצר. ומי אני, שאפר את בקשתך. איש יקר שחבל שאיננו.

שְׁמַאי אֹמֵר... אָמור מְעַט וְעֵשֶׂה הַרְבֵּה... (משנה אבות, א, טו). ומוסיף הרמב"ם:



## מערכת "מבית" נפרדת מרמי

אנו, עורכי "מבית" בשנים האחרונות, מרגישים הכרת תודה גדולה מאוד לרמי. כל שבוע היינו מביאים אליו את הגיליון המודפס בשלב הלפני האחרון, והוא החזיר לנו במהרה את הדפים, עם הערותיו ותיקוניו מסומנים בעט אדומה. תיקוני לשון, עריכה והארות מחכימות, שלא פעם הצילו אותנו ממבוכה גדולה. השגיאות שהיו, בדרך כלל נוצרו אחרי ההגהות שלו. רמי, עם ניסיון העריכה העשיר שלו, היה מעין מנטור עבורנו. פירגן, תמך, האיר, והכל בחן ובהומור הידועים שלו. הוא העשיר את "מבית" בכתבות ובמאמרים, ולאחרונה שידרג את רמת העיתון במאמרים על ספרים חדשים, כשהוא מותח קו בין הספר לבין חומרי חייו וחיינו בקיבוץ. רמי, תחסר לנו מאוד.

בשם עורכי "מבית" לדורותיהם, דינה.

אבלים

על פטירת חברנו

## רמי עפרוני ז"ל

לחיליק (יחיאל), גיל, עידו, טל, אבישג ובני משפחותיהם,  
לאפרת וילדיה: גלעד, איילת, נועם, ונחשון ובני המשפחה

משתתפים בצערכם

קבלו את תנחומינו

**בית קבוצת יבנה**



אחות כוננת בשבת פרי "צו" וחג ראשון של פסח – אורית פרל.

לגבי שעות עבודתה של ד"ר מיטל במרפאה בשבוע הבא, נא להתקשר למרפאה.

ימי שישי במרפאה: ב 26/03/21 – אורית פרל. בערב שבת שביעי של פסח – ליזט עפרוני.

\* תזכורת! – בימי חול המועד לא יילקחו בדיקות דם. בימים שני ושלישי - המרפאה תיסגר בשעה 12:00, ובימים רביעי וחמישי - המרפאה תיסגר בשעה 13:00.

טלפון חירום: אחות בכוננות - 4000, איחוד הצלה – 1221.

צוות המרפאה מאחל בריאות וחג פסח כשר ושמח לכולם

## שולחנה של הנהלת קהילה / שמשון גוטליב

פעמי גאולה.

בליל הסדר לפני שנה היינו ספונים בביתנו מצומצמים, נבוכים, מתגעגעים למשפחה המורחבת. עדיין לא ידענו להיכן תיקח אותנו מגפת הקורונה שהיתה אז עדיין בחיתוליה. ניקוי פסח נעשה "בקטנה" ואי הבהירות היתה גדולה. חלפה שנה ואנחנו נמצאים, נכון לרגע זה במקום אחר. איזו שהיא הרגשה של פעמי גאולה. הגאולה לפי ההגדרה היא שחרור והצלה של אדם או של קבוצה מצרה או משעבוד. האמנם?

השבוע נקינו את בנין המשרדים לפסח ממש כמו שניקו אותו לפני שנתיים. ביום רביעי חזרנו לאולם הישיבות והרמנו, כל דיירי הבית, כוסית לחג כמו לפני שנתיים בהבדל ממש קטן: הכניסה היתה מותרת רק לבעלי תו ירוק. ההרגשה היא שאנחנו, מאז הסגר השלישי, במגמת שיפור אך עוד ארוכה הדרך ויהיה עלינו עדיין לנקוט באמצעי זהירות ובכל זאת בפסח יתמלאו בתינו בבני משפחה ובאורחים. תחת הציווי "וְנִשְׁמְרְתֶם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם" אנחנו נערכים לקראת אירועי יום העצמאות ה-73 של מדינת ישראל. השבוע התקיימה ישיבה משותפת של ועדת תרבות וצחי לקראת אירועי יום הזיכרון ויום העצמאות. הכוונה לקיים את חלקם, עד כמה שאפשר, ברוב עם. ההתכנסות בבית הקברות לטקס יום הזיכרון תהיה במתכונת שונה ובהקפדה על כללי התקהלות. בליל יום העצמאות נקיים תפילה חגיגית במתחם בית הכנסת בשני מוקדים מרכזיים צמודים, בעלי תו ירוק יתפללו בבית הכנסת וכל השאר ברחבה. הטקס המרכזי הגדול לא יתקיים והוא יוקלט מראש וישודר לבתים והסעודה

החגיגת תפוצל לשכונות. (לקראת החג יצאו פרסום והנחיות מסודרות) במסגרת החזרה לשגרה, מיד לאחר החג יפתח חדר האוכל לארוחת הצהריים גם לאוכלוסייה צעירה יותר לאחר שבאחרונה הוא היה פתוח רק לאוכלוסייה המבוגרת וכמובן שההסעדה בחדר האוכל תהיה מותרת, רק לבעלי תו ירוק.

בהזדמנות זאת נאמר תודה לכל הענפים שסייעו ועמלו רבות בהכנות לפסח וכן לאספקת הארוחות לשבת הגדול ולליל הסדר והחג הצמודים אליו. אתגר מורכב בפני עצמו שדרש תכנון מוקדם לפרטי פרטים.

**אמרת "פסח" אמרת "כיסוי בור תחמיץ"** זו העונה. בורות התחמיץ הולכים ומתמלאים בעשב החיטה הירוק הנאסף בשדות. כמו שירות מילואים רבים מצעירינו עד גיל 60 קיבלו בימים האחרונים צו גיוס לכיסוי בור תחמיץ. חלקם כבר השתחררו ואחרים - כיסוי הבור עוד לפניהם.

כיסוי הבור הוא מפגש חברתי מיוחד ומרתק. הוא לרוב מתחיל בחושך ומסתיים כעבור שעתיים כשהשמש עולה במזרח. מדובר במפגש גברי, קשוח, רב זרועי שבו העבודה היא שכס אל שכס. מדובר לרוב במפגש של חברים שבשנה האחרונה, בצל מגפת הקורונה, לא נפגשו הרבה אם בכלל. זו הזדמנות להיכרות מחודשת וחידוש הקשרים החברתיים שכל כך היו חסרים. אם אני זוכר טוב והמסורת נשמרת, בסיום העבודה מקבלים ארטיק. מה שנקרא: "באתי בשביל הארטיק נשארתי בשביל כיסוי הבור"

שיהיה לכולנו חג כשר ושמח!

# מנדלות לפסח מעשה ידיה של דגנית גלס





# מעבדות לחרות

## יענקלה רוטבליט

ויש משהו בי  
כמו ירח מלא של ניסן  
שקורא לי לקום  
וחזור וקורא כל הזמן  
לצאת למסע שכלו סכונים  
לקראת שמץ סכוי  
לסוף דמיוני מאשר והזוי

באמת יש מצב  
שמראש איזה הר  
אראה מרחוק  
הבטחה למחר  
שאולי לא יבוא אבל  
גם אם בדרך אמות  
הלילה הזה אצא  
מעבדות לחרות

כשל כוח הסבל  
לא יכלתי לשאת  
די זה די אמרתי  
אני מכרח לצאת  
את העבד שבי  
להשאיר מאחור  
במקום שאליו  
לעולם לא אחזור

אין עוד מה להגיד  
נגמרו המלים  
אין לי מה להפסיד עוד  
מלבד הכבלים  
שחתכו עד זוב דם  
ועדין אני שרוט  
הלילה הזה אצא



על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: [bimkomon@gmail.com](mailto:bimkomon@gmail.com)  
המערכת: דינה ספראי, תליה גולדברג, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישביין.